

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:
S z é c h e n y i - u t c z a ,
(csizmadiaszin alatt.)

Névtelenül beküldött és bérmentetlen
levelek nem fogadtatnak el.

Nyilttéri czikkek garmond sora
után 30 kr. fizetendő.

SZOLNOK-DOBOKA

TÁRSADALMI, KÖZGAZDÁSZATI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKAMEGYE ÉS A MEGYEI GAZDASÁGI EGYLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre ... 6 frt — kr
Fél évre ... 3 frt — kr
Évnegyedre ... 1 frt 50 kr
Községeknek, egész évre előfizetve
5 forint.

HIRDETÉSI DÍJAK:

egy 50 négysszög cm. tért elfoglaló egyszeri
hirdetés díja 50 kr. Bélyegilleték minden
beigatásnál 30 kr.

Megjelenik minden vasárnap.

Zsidó-magyar keresztnevek.

Ezelőtt mintegy 3 évvel ezen lapok több számában „Egy kis nyelvészet” czim alatt a román keresztneveknek magyarra fordítása jelent meg. Azon időben mint néptanító, e közleménynek kevés fontosságot tulajdonítva, az egészet egy kis philologiai értekezletnek tartottam. Később mint körjegyző beláttam, hogy ha a román keresztnevek magyarra fordítása, nyelv tisztasága okáért szükséges, ugy a zsidó nevek tisztázása nem csak e célból, hanem a személyek azonosítása tekintetéből is elkerülhetetlen.

Errre nézve felemlitek két esetet: Az 1870. évben — mint a budapesti tanító-képezde III-ik tanfolyamának hallgatója — államsegélyért folyamodtam a miniszteriumhoz. A kérvényhez csatolt születési bizonyítványban Móricz, az esketési bizonyítványban Mózes, és a szolgálatiban pedig Mór keresztnévvel voltam kimutatva. Az illető referens kérvényemet elutasította, mert Móricz, Mózes és Mór neveket nem akarta azonosnak elismerni, pedig ezek mind a héber szövegű M ó s c h e névből származtatnak, illetve annak magyar fordításai.

A folyó évi ujonczok összeírása alkalmával, az anyakönyv alapján egy Léb Zálmán nevű hadköteles iratott be az összeírási lajstromba, ki magát Salamonnak nevezi. A hadköteles a szolgabírói hivatalnál meggyőződést akart magának szerezni, hogy csakugyan fel van-e véve az állítási lajstromba? De Léb Salamon a lajstromba föltalálható nem volt. A sz-bíró ur azonnal kérdőre vont, hogy Léb Salamon miért nem lett általam kimutatva. A dolognak azonnal utánna jártam, és anyakönyvi alapon bebizonyítottam, hogy Zálmán és Salamon hasonnemű nevek, csakhogy az első héber és a második magyar hangzása. A

zsidó vezeték (családi) nevek még bonyolultabbak lévén, nem tartom érdektelennek azokról történeti alapon szólni.

A bibliai korban minden törzs családokra volt felosztva, és minden azon családból származó egyén a család nevét viselte vezeték névül (62 bibliai család volt.) Később midőn a családok népesebbek lettek, ezen családi vezeték név nem volt elegendő a személy szorosabb megjelölésére, a kereszt- és családnév közé az atya neve is fűződött. Pálesztinába való megtelepedés után azon helység nevét vették fel vezeték névül, a melyben laktak. Ez a szokás a jelenkorig fentartotta magát. De ez sem volt célhoz vezető, mert némely zsidónak, kinek a szerencse egyik helyen nem kedvezett, más helyre kellett vándorolnia, evvel egyidejűleg vezeték neve is változott. Némely zsidó vezeték neve foglalkozásához volt kötve, például: Jákob, a szabó, Izrael, a kovács. s a t. Végre II. József császár ezen folytonos név változtatásnak véget vetett azzal, mikép elrendelte, hogy minden zsidó egy állandó vezeték-névvel birjon, mely az atyáról fiára, és erről az unokára átmenjen, mint ez minden nemzetnél gyakorlatban van. Példát szolgáltatott erre Németország, hol a zsidók már 100 évvel azelőtt rendszeres vezeték névvel bírtak.

Sachs Mór.

A közigazgatási-bizottság ülés- terméből.

DEES, 1885. január 8.
(Vége.)

Ezután még Bándi György aljegyző adott elő s főispán ő mltsa az ülést déli 1 óraker be-
zárta azzal, hogy holnap (9-én) d. e. 9 óraker folytattni fog.

Február 9-én az előadmányok sorát Pál István kir. adófelügyelő adóvégrehajtási költség-
térítmények elengedése végetti kérésekkel nyitotta meg, melyek kevés kivétellel elutasítottak, s csak azok irattak le a bírák terhéről, melyeknek fedezetére a községben megfelelő végrehajtási költség gyűlt be. Ezek között volt az alsó-Gyékényesi fbiró folyamdása is, ki Weltman Lajos végrehajtónak uti számláján 7 napi működést igazolt s kérésében azt hozza fel, hogy az adóvégrehajtó ott 7 napig nem működött.

Az adófelügyelő javasolja, mikép folyamodó kérésével elutasítandó, mert ő 7 napi működést igazolt s ennek folytán a kincstár az illetékeket kifizette. Így a fbiró ha helytelenül bizonyított, viselje ő a súlyát. Az alispán elfogadja ugyan előadó javaslatát, mindazonáltal megjegyzi, miszerint kételkedik abban, hogy egy oly kis községben mint Alsó-Gyékényes, egy adóvégrehajtó 7 napon át működhessek. Hogy a fbiró a végrehajtó uti számláját hitelesítette, annak tulajdonítja, mert a bírák legnagyobb része írás-tudatlan lévén, akár az üres papirost is hitelesítik a község pecsétjével. Lelkiismerete szavát követve szólal fel, s szigorubb rendszabályt kér a végrehajtók uti számlája megállapításánál. Az adófelügyelő azon kijelentésére, hogy jövőre az adóvégrehajtók illetményeit az általok teljesített munka és elért sikerhez mérten ő maga fogja érvényesíteni, előadó javaslata elfogadtatott.

Végül az adófelügyelő, alispán, tisztügyiész, főorvos és árvaszéki elnök havi jelentései olvastattak fel melyek különös intézkedés tárgyát képező ügyeket nem tartalmazván, tudásul vétettek s ezzel az ülés véget ért, hogy a termet a már gyülekező veres-kereszt egyletnek engedje át.

A „SZOLNOK-DOBOKA” tárczája.

Hóvilág.

Egy téli nap és egy téli éjszaka története.

Irta: Vacano E. M. Fordította: Cs. Gy.

(Folytatás.)

IX.

„Te jól tudod, hogy én talált gyermek vagyok Ploni” mondá József. „Az innsbrucki völgyben, hol a fehér havasok a zöldelő rétekre tekintenek, talált meg engem Gaillingerhof gazdag urnője egy hideg, viharos téli estvén. Hóvilág volt akkor is. A gaillingeriek jómódu és jószívű emberek valának. A talált gyermeket saját két fiok és leányok mellé vették, s ő felnőtt, a nélkül, hogy csak egy percze is érezte volna, hogy az ő tulajdonképeni otthona egy sővény vala. Az udvarban minden jól ment azon egyenletlenségekig, melyek abból következtek, hogy az anya összes szeretetét fiára, Fránczira pazarolta. Ez pedig egy kényes, önféjű, lágy és hazug gyerek vala, míg ellenben Hiesl, az öregebbik, nagyon szorgalmas, csakhogy a pénzre felette sokat tartó. A leány nagyon fiatalon férjhez ment egy pinzgani gazdag birtokosfihoz. Én magam a más két fiuval együtt nőttem fel, mint testvérök, sőt az öreg apa némely dolgokban többre becsült önféjű fiainál, s a jó anya pedig engem választott bizalmasául minden érző anyai szívet illető dolgaiban. Midőn azonban az évek multak, s mi felnőtünk, a körülmények is nehezebbekké változtak. Én valék az első minden dologban, s a többiek csak alárendelt-

jeim. Hiesl, az idősebb, haragudott, és nem ok nélkül, az ifjabbik gazdálkodásaira, s nekem is nem egyszer kellett harcolnom vele. Fránczi a mama kedvence, egész nap semmit sem csinált egyebet, mint öltözködött, reggeltől estvig evett és ivott, prédált — sőt még holmi szerelmi históriák is kerültek napfényre. Azután a fejébe vette, hogy az egyenruha nagyon jól állana neki, s a katonaságba ment — természetesen egy drága tiszti iskolába. Csak most kellett aztán igazán sok pénz! Adósság adósságra fizettetett; az idősebbik dühös volt; az atya pedig nem akart többet küldeni, hanem kijelentette, hogy ha (szokás szerint) még egyszer haza jön személyesen kérni; kikergettet. Velem szemben Hiesl majdnem ördöggé vált, azt hívé, hogy az elvakult anya és a kedvencz gyerek pártján vagyok. Egyszer ismét valami ünnep jött közbe. Fránczi újból pontosan hazaérkezett pénzt kérni, mert új adósságai valának. Késő este érkezett, s az én szobámba surrant, hogy atyja ne vehesse észre. Véletlenül a kocsmából jövő Hiesl is hozzám tért be, s meglátta öcsét. Verekedni kezdtek, s mire én közbeléptem, már késő volt. A kedvencz egy baltát ragadott fel, s bátyját föbe ütötte. Hiesl halva feküdt a földön. Mire emberek érkeztek, Fránczi hegyen-völgyön túl járt, s a halott mellett csak én egyedül valék. Ki cselekedte ezt?... Azt mondták, hogy én. Én küzködtem vele, s én gyilkoltam meg.... Szóval védhettem volna magamat, de ez nyomort, szegyet gyalázatot hozott volna a Gaillinger házra, melyben a hazátlan gyermek egykor menedéket talált. Egyik fiu halott s a másik, az anya második istene, gyilkos!... E gondolat halált hozott volna jöltevőimre. Kis cellámban elgondoltam minden jótéteményt, a

melyet csak tőlök élveztem, minden jó szót, melyet hozzám szólottak, minden elnézést, minden éjjeli virrasztást, midőn beteg valék és — nem tudtam beszélni. Kim volt nekem? Ki busult érttem? Hisz nekem családom sem volt, a melyre szegyet hozhattam volna.... Így én maradtam a gyilkos, s elítéltettem — az enyhítő körülményeket, mint haragot, önvédelmet, s mit tudom én még mit, számba véve — tizenöt évi börtönre. — Ez az igazság, Apollonia.”

Apollonia asszony felemelte arcát. Merően nézett reá, de semmit sem szólt.

„Arra gondolsz, hogy mint jöttem ki a börtönből? Azt hosszas dolog lenne elbeszélni. Azt csak később fogod megtudhatni. A mint a börtönből szabadultam, neki mentem a nagyvilágnak. Szabad volt-e nekem egy új hazát keresni. Itt fel találtam azt. Itt mosolygett fel reám legelőször a szerencse napja. A te szemeidből, Ploni. És én mit tehettem egyebet, mint hogy elfogadtam, s teljes szivemből köszönöm. Mert én annyira szeretlek téged! ... Most már mindent tudsz. — És mi fog történni ezután?... ”

Egész lelke szemeiben látszott élni, s egész lénye e kérdés volt. Egy emberi sziv egész szerencséje függött e pillanattól. Apollonia asszony még mindig oly jelentéstelen szemekkel nézett reá. Most megmozdultak ajkai. Inkább lélezte, mint mondta: „Te ártatlan vagy, de semmi bizonyítékod sincs. Nem ugy van?... ”

József visszahanyatlott. „Te nem hiszesz nekem? Természetes, hisz nekem csak a puszt szavaim vannak, s én hazudhatok is!...”

Apollonia asszony csak fejével bólintott, és rá nézett. József kimondhatatlan szomorúsággal folytatá: „S aztán azt gondold ugy-e, hogy ha

A megyei gazdasági egylet választmányi ülése.

A szolnok-dobokamegyei gazdasági egylet ig. választmánya f. hó 10-én gr. Kornis Viktor elnöklete alatt ülést tartott, melyben elhatározta, hogy a paraszt birtokok és birtokosok helyzetét feltűntető jelentés készítendő és ezzel a titkár biztatott meg, melynek elkészülte után az azt felülvizsgáló részvételre Bovánkovics Gyula és Hatfaludi József kértettek fel.

Elhatároztatott továbbá a titkár javaslatára, hogy a közigazgatási bizottság átiratilag megkérendő, hogy a községi faiskolák nemesítése körül buzgolkodó néptanító és faiskola kezelő gazdákat az eddigi gyakorlattól eltérőleg, olyképp jutalmazni méltóztassék, hogy minden megfogamzott nemesítés után 1—1 kr. jutalomban részesüljenek. Kellő közhirre tétel, másrészt a végzett munkával arányban álló, és megyeszerte ismerté váló jutalom által a gyümölcsfa nemesítés lendülete várható.

Jelentetett, hogy a nm. miniszteriumtól nagyobb mennyiségű magvak kértettek kísérlet tételre. Felhívjuk e körülményre a gazdaközönség figyelmét, hogy a magvak ingyen fognak kiosztatni. Kik tehát abban részesülni akarnak, már most jelentkezzenek egy levelező lapon a titkári hivatalnál.

A titkár jelenti, hogy magkereskedőktől és gépgyárosoktól az egyleti tagok részére, jelentékeny kedvezmény eszközöltetett ki, ha vételeiknél az egylet ingyenes közvetítését igénybe veszik. Ezt annnyival is inkább ajánljuk a gazdaközönség figyelmébe; mert ez által is az egylet tagságát saját hasznukra fordíthatják.

Az egylet titkári hivatala (Kovács-ház Deés, sen) szívesen szolgál bővebb felvilágosítással.

A szövetségbe lépett gaz. egyletek végrehajtó bizottságának átiratára, melyben az országnak szarvasmarha tenyésztőterületekre történt mikénti beosztása közöltetik, kimondatott, hogy a megye területén általánosságban a magyar szarvasmarha tenyésztését tartja helyesnek.

Olvastatott főispán ur ő mltsga átirata, melyben Fodor Lászlónak a megye területére a magas miniszterium által 8 havi időtartamra gyümölcsészeti vándortanítónak történt kineveztetését

közli. Ezen megyénk fiát ért megtszítettetésben, mint viszonyainkkal ismerőtől, az ügy érdekében sikert remélünk.

Bovánkovics Gyula indítványára, — tekintettel arra, hogy a titkárnak az egyleti kert felügyelete körül az irodán kívül is vannak teendői, az olvasó termet látogató közönség tájékoztatására a hivatalos órák a vasárnapok kivételével d. e. 9—12-ig, d. u. 3—5-ig állapítottak meg.

Több folyó ügy és indítvány letárgyalta után az évi közgyűlés megtartása márczius 10. d. u. 3 órára tűzetett ki.

Nyilvános számadás.

(Vége.)

A múlt számunkban közölt 32 frt 40 kr. adományhoz járult még az állami elemi iskola III. és V. osztályu növendékei által Móríc Juliska tanítónő vezetése alatt f. é. január hó 3-án a szegénysorsu tanulók felsegélésére rendezett gyermek színelőadás bevétele, mely a fölűfizetésekkel együtt 40 frt 80 krt tett. Azonban ezen összegből berendezési költségekre fordított 13 ft 45 kr. s így tiszta jövedelemként elszámoltatott 27 frt 35 kr., mely összeget a fenntemlitett adományhoz esatolva a szegénysorsu gyermekek felsegélésére fordított összesen 59 frt 70 kr.

Ezen összegből bevásárlatott és f. év január 11-én d. e. 10 órakor a szülők és nagyszámú érdeklődők jelenlétében a szegénysorsu tanulók közt ünnepélyességgel kiosztatott: 25 méter köntösnek való karton, 9 met. felsőnek való kalmuk, 13 met. szürke posztó, 4 met. fehér posztó, 11 pár bocskor, 1 pár csizma, 3 drb sapka, 12 drb. fiu- és női nyakkendő, 5 tucsat zseb-kendő, 4 drb. főre való kendő, 13 drb. fiu- és női könyvtartó táská, 20 drb. tolltartó, 15 darab történelmi-, mesés- és szavaló könyv, 1 drb. imakönyv. Végül Móríc Juliska k. a. tanítónő saját részéről is osztott ki könyv- és ruhanemű ajándékokat. A fent elősorolt ruhaneműekből 10 leány és 5 fiu teljes öltözkében részesült.

Ez alkalommal nem mulaszthatjuk el felemlíteni, hogy az iskola növendékei által a „Méreg pohár” és „Gyermek bál” Forgó bácsinak egy felvonásos vigjátékai és Rudnyánszky Gyulának „A fehér ruha” című vigjátéka adattak elő, a

melyekben meglepő ügyességgel közreműködtek: Berzenczey Erzsike, Kimpán Juszt, Számtartó Klaudia és Ilka, Bóra Lujza, Lázár Róza, Rosenfeld Hermina, Moricz István és Balikó Gynla.

A jótékonycél érdekében felűfizettek: Simó Lajos 2 frt 20 krt, Berzenczey Miklós 80 krt, Zibay Sámuel 50 krt, Feldman Samuel 40 krt, Heszkel Lázár 20 krt, Weinstein Jakabné 50 krt, Erános 20 krt, Léb Hersch 20 krt, Gicz László 20 krt, Vajda Gábor 40 krt, Dutkay Róbertné 80 krt, Timóffy Gyula 40 krt, Csathó Árpád 40 krt, Furkovics Mihály 80 krt, Kimpán László 20 krt, Méder József 80 krt, Pánicz Kristóf 20 krt, Móríc Juliska 40 krt, Gerő Lajos 60 krt, Daday János 60 krt, Veres Imre 1 frt 40 krt. Összesen 11 frt 80 krt.

Fogadják a nemes keblű adakozók, felűfizetők, a gyermek színelőadást rendező Móríc Juliska tanítónő és az előadásban közreműködő növendékek a jótékonycél előmozdítása érdekében készséggel nyújtott adományaikért és közreműködésükért az iskola gondnokságának hálás köszönetét — és azon ohajtását, miszerint a mindenható Isten mindnyájoknak annyit adjon, hogy legyen miből jövőben is sok szegény és árva tanulónak didergő állapotán segíthetni és ezáltal keserves könnyeit felszáríthatni.

Nagy-Ildonán, 1885. febr. 1-én.

Veres Imre, áll. isk. gond. elnök

Nyilvános számadás.

A csáki-gorbói ifjuság február 7-diki bálja alkalmával bevétel: jegyekből 76 frt, felűfizetésekből 24 frt, összesen 100 frt. Ebből levonva a 85 frt kiadást, marad tiszta jövedelem 15 frt, mely összeg mai napon átadatott a csáki-gorbói olvasó egyletnek. Felűfizetés jött a következőktől: Tamási Antal, Jákobi Hirsch Ákonecz Márton, Oroszlán József, Tüzes Todor 2—2 frt, Szarvadi József, Hosszu Gábor, Brill Ilyés, Pap János ifj., Sáhín Izsák, Sáhín Lukács, Bocsanzi András, B. Imre, Czece Márton, Vállya Ferencz, Ballok Károly, Ámirás Mózes, Kincses Kristóf, Török Péter 1—1 frt.

Midőn a rendező bizottság nevében a fenti adakozásokat nyugtázom, egyuttal a nemesszívű

te mindjárt hinnél is nekem, a dolgot felfedeznék, s engem ismét elfognának?... S aztán a szégyen, mely reád s az udvarra háromlanék!... Igen, neked igazad van....

Vége Apollonia asszony is megszólalt. Eleinte hallkan, megtörten, mintha az egész idő alatt sirt volna; azután mindig erősebben és mindig nyugodtabban, s hangja, a mint tovább beszélt, mind tisztább leve, s végül mintha egész szíve, egész lelke ebben feküdnék: fátyolozatlanul s az igaz szerelemnek egész erejével tört fel kebléből.

„József! Az oltárnál meg kell esküdnöm, hogy örömet, bánatot, szégyent és becsületet ved osztok meg. És én meg is fogom ezt tartani. Sem szégyen, sem szenvedés, sem nyomorúság nem fognak engem visszatartani attól, hogy örökre neked szenteljem magamat mindennel együtt, a mit csak bírok....

„Hogyha hinni tudnál nekem ugy-e?... tevé hozzá József. Apollonia asszony reá nézett, de most mennyire másképpen! A fátyol elvonult, s mint a fellegtelen éj, úgy ragyogtak szemei a lelkesültségtől, a mint kitörő hangon mondá: „Oh, én hiszek neked! És ha semmi bizonyítékaid sincsenek is a pusztá szavakon kívül — én hiszek neked! Midőn kimondtad, hogy „ártatlan vagyok!”, úgy tetszék, mintha a háttérben egy angyal nyujtaná felém kezeit. Ettől a pillanattól fogva minden gondolatom hála ima volt. Én neked nem hinni! Vagy tán azt hiszed, hogy kimondtam volna-e az előtt, hogy nőd leszek, mielőtt becsületes szíved legbelsejéig pillantva: igaznak és nemeknek nem találalak volna?...

Apollonia asszony ekkor már a keblén feküdt. De József nem örvendett és nem beszél. Ő csak zokogott hangosan és keservesen, mint

egy gyermek, míg végre Apollonia asszony felpillantott, s hasonlóan könnyekben uszó szemekkel kérdé: „De hát miért sírsz, József?...”

„Örömben sírok” felelé ez. „Mert azt hiszem, hogy nincs király, ki oly boldog lehessen, mint én. Hiszen te úgy szeretsz, te oly hűségesen szeretsz engem!....

Nyugalom honolt keblökben és körülöttük. A béke angyala mosolygott ismét a ház fölött. Hóvilág volt odakünn, s ha az ég még oly sötét lett volna is, világosan látszott minden tárgy, minden faág, minden levél, mert a legsötétebb téli éjszakán is nyitva vannak a jó isten szemei... Hóvilág!....

És a mint ismét nyugodtabbak levének, József felemelkedve így szólott: „És most Ploni, várj egy kisé. Valamit mutatnom kell neked. Vagy tán azt hiszed, hogy elfogadtalak volna, s nem utasítottam volna vissza a legnagyobb szerencsét is kezeidből, ha csak árnya is maradt volna a lehetőségnek, hogy a te drága fejedre, s az én életem második jóltevőjére valami bajt és szégyent hozhassak?...

Elhagyta a szobát, s kamrácskájába ment, honnan egy régi imakönyvvel tért vissza, melyet mindeddig gondosan zárva tartott. Az asztalon, a lámpánál, mielőtt oda nyujtotta volna a benne levő iratokat, még a következőket beszélte el:

„A könnyelmű Fránczi nemsokára áldozata leve sivar életének. A katona életben ivásba és adósságba süllyedt. És a mint anyja egyszer a városba ment, hol állomása volt, mindent megvallost neki, s egy írásbeli nyilatkozatban elősmerte saját vétkeit s az én ártatlanságomat. Azután meghalt.

Az anya hozzám jött a börtönbe mondá, hogy szabadságomat s becsületemet visszaadni

jött ide. De én nem fogadtam el. Mondám, hogy engem nem fognak addig szabadon bocsátani, míg a dologban elejétől végig új vizsgálatot nem indítanak. Ő köszönte, oh mint köszönte nekem férjéért!.... S a többi aztán kegyelmi uton ment. Így levék én szabad, s elhagytam az országot, s az udvar felett, mely nekem egykor hazát adott semmi szégyenfolt sem lebeg, s az öregek, virágzó unokáiktól övezve, egészen új életet élnek ott. S ebben az írásban van az én ártatlanságom bizonyítéka, igazolás a törvény előtt, ha a világ előtt nem is. És most Ploni, isten keze lebegjen fölöttünk....!

S reggel lőn. A napsugarak veresen emelkedve a láthatár mögül, lángba borították az eget. A fellegdarabkák kis lángnyelvekként futkostak tova, s ezerszeresen pompás színben tündököltek a jégvirágok, melyekkel az éj az ablakokat bevonta.

És aztán jött a tavasz, s a tavasszal a lakodalom ideje. S a nevető gyöngyvirágok s ünneplő emberek között csak egy volt, ki erre a napra haragosan virradt fel: a cseh szabó, ki a vőlegény bűneiről írt, s Apollonia asszonyhoz intézett névtelen leveleknek semmi hatását sem tapasztalta. Midőn azonban Gottdank Józsefből Bruckhof gazdag ura leve, okvetlenül fel kellett hagynia haragjával, ha csak egy jó „kundschaft“-ot nem akart elveszíteni, mert hát Swoboda uram gyermek-szabó is vala....

Rózsavirágzás, gyermeknevetés és emberi szerencse, vajjon nem egy és ugyanazon jelentésűek-e?...

(Vége.)

felülfizetőknek hálás és tiszteletteljes köszönetemet nyilvánítom.

Csáki-Gorbón, 1885. február 11-én.

Ember Elek, rend. bizotts. alelnök.

Kimutatás

a deési „Jótekonny Nőegylet” 1884. évi pénztár állásáról.

I. Bevétel volt — — — — 734 frt 67 kr.
II. Kiadás „ — — — — 695 „ 50 „

Marad 1885-re a pénztárban 39 frt 17 kr.

Tagok száma és minősége:

1.) 100 frt alapítványt befizetett — — — 32
2.) „ „ „ biztosított — — — 2
3.) Élethosszig 5 frtos részvényes — — — 17
4.) 4 frtos részvényes — — — — 40
5.) Segélyező — — — — — 9

Tagok száma összesen 100

Az egylet 1885. évi pénztári kezelésre ártjött vagyona áll:

a.) Pénztármaradvány 1884. évről 39 frt 17 kr
b.) Urbéri papirokban — — 4825 „ — „
c.) A deési „Kisegítő Pénztár“-ban kamatozólag — — — 6283 „ 38 „
d.) Hátralék részvényekben — 695 „ — „

Az egylet összes vagyona 11,842 frt 55 kr.

Tüzes Karácsonné, egyt. titkár.

VEGYESEK.

— A megyei gazdasági egylet kertjében 300 drb kitűnő fajú nemesített almafa darabja 25 kr. és 25 kilonnyi obendorfi répamag kilója 45 krajczárért kis gazdák magánhasználatára eladó.

— A megyénk területére közelebbről kiosztott állami ménék ügyét illetőleg a lehető nehézségek vagy panaszok tekintetéből állomásonként felügyelők lettek kiküldve, a kikhez fordulhatnak a birtokosok. A deési állomáson: Keceli Sándor, a bethlenin gr. Bethlen Károly, a szent-andrásin Mózsai Sándor, a magyar-láposin Betegh Imre, a csáki-gorbóin br. Jósika Leó, a nagy-ilondain Leményi János.

— A szamosvölgyi vasút Deés-besztercei vonalának politikai bejárása f. hó 17-én Beszterczen fejeztetett be, a tárgyalások egy pár helyi kérdések közbejöttével a legszebb rendben folytak le, melyekután a közreműködött szakférfiak tiszteletére hatvan terítékű banquet rendeztetett. Az első poharat Besztercze-Naszódmegye alispánja emelte, magyarul, lelkes szavakban éltetvén a királyt. Ezután a polgármester br. Bánffy Dezsőt, mint a megye főispánját és a vasút megteremtőjét éltette. Gyöngyösi János miniszteri tanácsos, örmét fejezte ki a vasút létesülése fölött, mint mely, a mellett, hogy az, ezen vidék emelkedésére befoly, a haza ez idegen nemzetiségű lakosságait az ország központjával közel egybeköttetésbe hozva, előnyösen fogják tapasztalni a magyar állam cultusának áldásait. Ezután Budacker Gottlieb helybeli luth. lelkész az előtte mondott felköszöntésre hivatkozva, hangsúlyozá, hogy ha a szamosvölgyi vasút az ország szívébe s a művelt nagy világba vezet, ő felköszönti a maros-ludasi vasutat, mely az ország azon műveletlen részébe fog vezetni, hol a beszterceiek árucikkeiket hasznosíthatni fogják. Ezután még több felköszöntések történtek a híres steiningerrel telt poharak mellett.

— Hét vásáraink csak közepesen vannak látogatva. A gabna-keresletben semmi élénkség, a zabot kivéve, azonban ennek is ára esett egy párt krajczárt. A barompiaczon sines élénkség, a a szarvasmarha még nyomott árban sem kerestetik. Deésen a marha-hus ára kilónként 36 kr. Legnagyobb üzlet van a tojással, mely uton havonként megyénk területén 4—5000 frt van forgalomban. Különbözn piaczunkon 7 darab tojás 10 krajczár.

— Hymen. Czecz Márton szamosujvári kereskedő február 14-én eljegyezte a szép és kedves Tüzes Katát Csáki-Gorbón. Boldogság a leendő frigyre!

— A lejárt farsang utolsó napjai, több nemű időzéssel valának érdekesekek. A kereskedők élénk tánczvigalma nem hozhatott egybe annyi közönséget, hogy a költségen felül a színház javára is maradjon, a tetemes kiadások elszámolása után. Erre másnap következett műkedvelőink 126-ik előadása. A „Bibor és Gyász” dráma mely bár nem először jelent meg szinpadunkon, szép számu közönséget hozott egybe, mely ezutal is a főbb szereplőket tapsokban részeltetvén a sikerült előadás emelkedett érzelmeivel távoza el. S végre Hushagyó-kedden a korcsolyázó egylet ment a tánczvigalmak sikamlós jegére, a menyinyiben a hasznót illetőleg kinézése nem valósult meg, de a ki nem fogyó kedélyességet úgy tekinthetjük, mint egy biztos zálogát a szebb sikernek a jövőben.

— A szolnok-dobokamegyei „Gazdasági Egylet” f. évi március hó 10-én d. u. 3 órakor Deésen, saját helyiségében tartja meg, (Sörház-uteza, Kovács-ház), idei évi közgyűlését. Napirendje: 1. Elnöki megnyitó. 2. Titkári jelentés 1884-ik év folyamáról. 3. Pénztári jelentés 1884-ik év folyamáról. 4. Számvizsgáló-bizottság jelentése. 5. 1885. évi költség előirányzat. 6. 1885. évi program. 7. Kerti elszámolás 1884. évről, Deés város tanácsa részére. 8. Jelentés a Fehérvári Károly című alapról. 9. Indítványok.

— Tegnap volt szamosujvárt a képviselő választás, mely alkalommal Molnár Antal ellenjelölt nélkül egyhangulag lett megválasztva. Az az előtti napon tartotta meg program beszédét, melyben felhozá az okokat, melyek a multban a kormánypártból kilépését okozák. S miután ezen okok már ma nem léteznek, a szabadelvűpárt hívének vallja magát. Ezek közt jelzé a közigazgatás és törvénykezés teréni vívmányokat, mindennek felett a közlekedés teréni nagy fontosságú előhaladást, melynek előnyeit Szamosujvár városa is a „Szamosvölgyi vasút” építésével naponként élvezi, s itt különösen hangsúlyozá, annak megteremtésében a megye főispánjának Br. Bánffy Dezsőnek hazafias nagy érdemeit. S végül a képviselői időszakra évenként 100 frtot ajánla fel az örmény nemzetet keresztény hitre térítő világosító szt. Gergely emlékére épült árvaház javára, ezen összeget a város polgármestere kezéhez juttatva.

— A kisdödővő intézetek terjesztése érdekében az országos kisdödővő egylet választmánya fontos határozatot hozott. Az ország nagyobb földbirtokosaihoz s tőkepénzeseihez, — kik legalább 4—5 ezer évi adót fizetnek, felhívást fog intézni: adományozzanak birtokaikon kisdödővő intézetek szervezésére alkalmas helyiségeket, vagy járuljanak pénzadománnyal ilyenek szervezésére. Hasonlóra kéri majd föl a kormányt is, az állami uradalmakra nézve.

— A képviselőházban gr. Andrássy Manó tekintettel a németországi gabna vámemelésekre, kérdi a földmivelesi minisztert, szándékozik-e befolyásával oda hatni, hogy az állampolgárok érdekei vámokkal megvédessenek, és ez mennél előbb megtörténjék. Gr. Széchenyi Pál földmivelesi miniszter rögtön válaszol az interpellációra. Nagyon természetes az, — ugymond — hogy midőn egy állam határozottan protectionista rendszert fogad el, akkor a tőszomszédságában levő állam nagy hibát követne el, ha ezt a maga részéről mellőzné. Szerintem okvetlenül szükséges, hogy Ausztria-Magyarország is ugyanazon irányt tegye magáévá s ugyanazon vámokat, melyekkel nyers terményeink bevitelét más államok sújtják, alkalmazza a Keletről hozzánk beáramló nyersterményekre.

— A német birodalmi gyűlésnek rendkívül izgatott ülése volt a gabnavámemelési vitában. Rickert ingerült hangon Bismarckot jogtalanság-vádolja, hogy a földbirtokosokat akarja a vámemelés útján a szegények rovására gazdagítani. Erre oly pokoli zaj keletkezett, hogy a beszélni akaró Bismarck perczekig nem birt szóhoz jutni. Bismarck herczeg Rickert állítását rendkívüli vakmerőségnek és irányzatos hazugságnak nevezte. Erre megkezdődött a szavazás. A rozsvám és a buzavámnak három márkára emelése megszavaztatott. A vámemelések f. évi február 18-tól kezdve buzára és orosz rózsa alkalmazásba vétetnek. E szerint az osztrák-magyar rozs bevihető Németországba úgy mint az előtt, ellenben az osztrák-magyar buzának meg kell fizetni a felemelt vámost.

— A szép Olaszországban — hol a narancs terem, — nem a legjobb idők járnak, ott is a földbirtokosok, bérlők és munkások gyűléseket tartanak, melyeken a sújtott mezőgazdaság gyámolítására gyors segélyt követelnek. Tény, — írják, — hogy sok nagy birtokos több adót fizet, mint a mennyi a birtok hozadéka és a kivándorlók száma elrettentő mérvben növekszik. Az amerikai verseny, — mondják, — az adókkal tulterhelt mezőgazdaságot végveszéllyel fenyegeti. Amerikában a föld 1½-, Olaszországban pedig 50 százalék adót fizet. 500,000 emberből álló állandó hadserget kell tartani, az amerikaiaknak 26,000 katonájuk van. Azt ajánlják, hogy módosítsuk gazdálkodási rendszerünket és menjünk át más mivelesi ágra. Igen, de az olasz földmiveknek nincs erre tőkéjük.

* * Irodalmi hírek. — Az „Ország-Világ” e legnagyobb gonddal szerkesztett s legszebb képes hetilapnak február 14-iki 7. száma is oly gazdag tartalommal és oly szép képekkel jelent meg, hogy külföldi képes lapokkal is kiállja az összehasonlítást. Az állandó rovatok gazdagsága felülmul minden várakozást. Legújabbban is szaporodott egygyel: „A nők világá”-val. Az „Ország-Világ” legközelebbi száma a meglepetések egész sorában részesítette a közönséget. A többek közt Jókaitól hoz egy kitűnő humoreszket, minőt csak a magyar költők fejedelme irhat. Előfizetési ára január—juniusra 5 ft. — A „Képes Családi Lapok” 21. száma dus tartalma mellett, sikerült képei: A szinti bazárban. Jordán bucsu Oroszországaan. Özvegy-égetés Kelet-Indiában. — Meliéket: Az „Apa és fia” című eredeti regény 113—128. oldala. Előfizethetni Méhner Vilmosnál negyedévre 1 frt 50 krral. — „Vörösmarti összes munkái”-ból a Méhner Vilmos kiadásában újabb 4 füzet (19—22-dik) jelent meg. A nagy költő drámái közül „Salamon” végsorai, „Hábador”, a „Bujdosók”, továbbá „Csongor és Tündé”-nek nagy része van bennök közölve. Egy-egy füzet ára 35 kr.

* * Apró hírek. — Főuri salonokban ismét nagy az élénkség, komoly tanakodások folynak a főrendiház átalakítása dolgában. Miként a zsidó-keresztény házasságról szóló törvényjavaslat tárgyalásakor, most is nagy érdeklődés támadt a közügyek iránt olyanoknál is, kik különben nem éppen sokat fáradoztak az ország dolgaiban. — Temesvár város törvényhatósága kihirdette már a pályázatot a színházra. A színházban van összesen 59 páholy, 520 ülőhely és 100 állóhely. A napi bevétel maximuma mintegy 500 frt. A színigazgató kap a várostól idényenkint 7250—8250 frt készpénz segélyt, 100 köbméter tüzi fát és a színházi épületben lakást. — Kabán Sári Lajos ref. tanító 30,000 frtnyi összes vagyonát közoktatási czélokra hagyja. — Nagyváradról írják, hogy Kohut Sándor ottani rabbi elfogadta a new-yorki meghívást s oda megy rabbinak. — Kaiserfeld Mór Magyarország ez igaz barátjának temetése a Stájerország minden vidékéről egybesereglett lakosság általános részvéte közt ment végbe. — Hansal Márton khartumi osztrák magyar konzul, kit Gordon tábornokkal egyidejűleg öltek meg a mahdi katonái, morvaországi születésű, 83 éves férfin volt, igen képzett és buzgó hivatalnok s a külügyi hivatal ismételten felszólítá, jöjjön haza a veszedelmes helyről, de ő kijelenté, hogy helyén marad mindvégig. — A bécsi főtörvényszék egy heti fogságra ítélte Herling kereskedőt, mert egy hirdetésben vászonnak mondott olyan fehérműt, mely pamutból készült. — Gr. Széchenyi Imre monáchiánk nagykövetének bája a berlini farsang legfényesebb mulatságai közé tartozott. A bálra megjelent Vilmos császár, a német trónörökös-pár és a porosz uralkodó-ház számos hercege is. — Az „Amerikai Nemzetőr” írja, hogy a tótok az új világországban oly gyűlöletessé tették nevöket, hogy az ottani magyarság mindent elkövet, csak hogy megkülönböztesse magát tőlök; sokan megmagyarosítják idegen hangzású nevöket s nem is mondják már magukat „Hungarian”-nak, hanem inkább „magyar”-nak, vagy németül „Ungar”-nak. — Jules Vallés kommunista lapszerkesztő temetésénél Párisban németellenes tüntetés volt.

HIVATALOS RÉSZ.

Sz. 265—1885. k. b.

Hirdetmény.

Az erdei kihágók által eltulajdonított dolgok értékének s a kártérítési összegek, valamint a hajtópénzek megszabására az 1879. évi XXXI. t.-cz. 85. §-sa értelmében megállapított erdei érték- és árszabályok megújításának ideje elérkezvén, a földmívelési m. kir. minister ur ő nagyméltósága f. évi január hó 14-én kelt 1847. számú magas leiratával utasította bizottságunkat, hogy az érvényben levő erdei érték- és árszabályokat átvizsgálván, a netalán beállott árváltozásokra vagy értékesítési viszonyokra való figyelemmel azoknak megújítása, esetleg további meghosszabbítása iránt az e részben fennálló utasításnak megfelelően a szükséges intézkedéseket tegye meg.

Erről a megye területén levő erdők összes birtokosai oly felhívással értesítettnek, hogy azon esetben, ha az érvényben levő árszabályzatnak vagy egyes tételeinek módosítását — megváltoztatását — bármely okból szükségesnek vagy kívánatosnak látják, ez iránt teendő kellően indokolt előterjesztéseiket bizottságunkhoz folyó évi márczius hó végéig saját érdekükben nyújtsák be.

Jelen hirdetmény a községi előjáróság által a község területén lakó valamennyi erdőbirtokossal közlendő és a község hivatalos helyiségében közszemlére kifüggesztendő.

Kelt Szolnok-Dobokamegye közigazgatási erdőrendészeti bizottságának Deésen, 1885. évi február hó 8-án tartott üléséből.

Br. Bánffy Dezső, főispán

Szám 343—1885.

Hirdetmény.

Szolnok-Dobokamegye közigazgatási bizottságának 1885. évi február hó 8-án kelt 311. számú gyűlési határozata folytán a Szamosújvár-sz.-gothárdi megyei uton levő 106. szmu műtárgy átalakítására 1469 frt 41 kr. összeg erejéig engedélyezett.

A fennemlített munkálat foganatosításának biztosítása céljából az 1885. évi márczius hó 6. napjának d. e. 10 órájára a szolnok-dobokamegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

A versenyezők óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítható 5 százaléknál nagyobb bírtokdíj mellett zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyiival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Kelt Deésen, 1885. február hó 18-án.

A szolnok-dobokamegyei m. k. ÁLLAMÉPÍTÉSZETI HIVATAL.

Szolnok-Dobokamegye alispánjától.

Sz. 1368—1885.

2—3

Árverezési hirdetmény.

Közírtt tétetik, miszerint a vezetésem alatti törvényhatóság tulajdonát képező megye-székháza alatt levő, jelenben Léner János által birtokolt helyiség 350 frt, a Bányai Károly által birtokolt helyiség 250 frt, a régi székház alatt levő pince 50 frt és a „Rippel“-féle ház alatt levő pince 30 frt kikiáltási ár mellett f. évi április hó 24-től kezdve 3 évre f. évi márczius 15-ik napján d. e. 10 órakor a megyei közgyűlési teremben megtartandó nyilvános árverésen haszonbérbe adatnak.

Árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási ár 20%-át az árverező biztos kezéhez készpénzben letenni.

Miről árverezni kívánók azon megjegyzés-

sel értesítettnek, miszerint a részletes árverési feltételek a megye levéltárában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Deésen, 1885. január hó 30-án.

Szarvadi Pál, kir. tan.-alisp.

Felelős szerkesztő és kiadó: KOVÁCS SAMU.

HIRDETÉSEK.

Szám 630—1885.

(37)1—1

Pályázati hirdetmény.

A kudu körjegyzői keretben megürült körjegyzői segédi állomásra — mely 150 ft évi fizetés, 50 frt szállásbér javadalmazással van egybekötve — ezennel pályázatot nyitok.

Ezen állomás elnyeréseért pályázók folyamodásukat, képesség, honosság, nyelvbéli ismeretről és eddigi szolgálatáról való bizonyítványokkal felszerelve folyó év februárius hó 25-ig alólírttához benyújtani kötelesek, mivel a később érkezett folyamodások tekintetbe vétetni nem fognak.

A választás folyó év februárius hó 26-án d. e. 9 órakor fog Kudu községében a körjegyzői irodában megtartatni.

Bethlen 1885. évi februárius 7-én.

Floth F. Adolf, j.-sz.-bíró.

Sz.442—1885.

(36)1--1

Árverési hirdetmény.

Alulírtt járási szolgabíró részéről közírtt tétetik, miszerint a Nagy-Ilondán felállítandó községi közös iskola alapvagyonát a nagy-ilondai határon „in valea Tyiszi pe dour“ nevű helyen kihasított s jelenleg az állami iskolai gondnokság kezelése alatt álló 2 hold területű ritkás, szűk, 60—70 éves bükkfaerdő, a megyei tekintetes közigazgatási bizottságnak 2644—1884. jkvi sz. a. kelt intézkedése és Nagy-Ilonda község képviselő-tesületének 8—1884. jkvi szám alatt hozott határozata alapján Nagy-Ilondán a szolgabírói irodában f. évi február hó 26-án d. e. 9 órakor tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek örökáron elfog adatni.

Kikiáltási ár 60 frt o. é.

Zárt ajánlatok is elfogadtatnak.

Miről árverezni szándékozik oly hozzáadással értesítettnek, hogy a részletesebb árverezési feltételek a szolgabírói irodában a hivatalos órák alatt bármikor is megtekinthetők.

A járás szolgabírájától.

Nagy-Ilondán. 1885. február hó 7-én.

Berzenczei Miklós, szolgabíró.

Szám 14—1885. bir. végr.

(35)2—3

Árverési hirdetés.

Dr. Mihályi Tivadarnak Nagy László ellen 17 ft, ügygondnoki díj 5 ft végrehajtás kérés, 30 ft 90kr. végrehajtás foganatosítás s az ezután felmerülő költségek erejéig a kékesi királyi tks. j.-bírósnak 96—1885. p. számú végzése folytán a Nagy-Deveseren 1885. január 24-én részben foglalás, részben felülfoglalásképppen lefoglalt s o. é. 690frtra értékesített buza, rozs, zab, törökbuza, 2 ökr 1 ló-szekér, hám, lovak, ökrök sertések, juhok, széna, szalma, méhek és tehenekből álló ingóságoknak a Nagy Lászlót illető részének bírói árverezése elrendeltetvén, annak foganatosítására határnapul folyó 1885-ik évi márczius hó 5-ik napjának délelőtti 10 óráján kezdődőleg Nagy-Deveser községében végrehajtást szenvedő telken kitűzetik.

Mire is a venni szándékozik azzal hivatnak meg, hogy a fentebbi ingóságok ezen árverésen — szükség esetén — becsáron alól is a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz lefizetése mellett 3-szori kikiáltás mellett elfognak adatni.

Kékes, 1885. február 11-én.

A kir. j.-bírósi végrehajtó.

Almády Viktor, kir. j.-b.-végrehajtó.

Ny. Demeter és Kiss gyorssajtója Deésen 1885.

Sz. 621—18 5.

3—3(27)

Pályázati felhívás.

A Buza község központtal rendszeresített segédjegyzői állás üresedésbe jövén, ennek betöltésére ezennel pályázatot nyitok; s felhívom a pályázni óhajtokat, hogy erkölcsi magokviselését, eddigi szolgálatokat és nyelvösmereteket kitüntető bizonyítványokkal felszerelt pályázati folyamodványait hozzáam folyó év márczius hava 10-éig adák be.

Ezen állás 150 frt fizetés és 50 frt lakbérrel van javadalmazva.

A választást Buza községében a körjegyzői irodán f. év márczius 11-én d. e. 9 órakor fogom megtartani.

Kékesen, 1885. január 28-án

A járás szolgabírája hiv. távollétében:

Ádám Albert, s.-szolgabíró.

Árverési hirdetmény.

Zilah városban Rákóczi-utca 58. szám al. levő gőzmalom és szeszgyár, — mely a zilahi 1648. sz. tlkben A. + 1—3. rszám alatt alólírt társulat nevén áll, folyó évi márczius hó 2-án d. u. 2 órakor, s ezen határnap eredménytelensége esetében ugyancsak f. évi május hó 4-én d. u. 2 órakor a társulat iroda helyiségében a hozzátartozó összes épületek s szeszgyári és gőzmalmi felszerelésekkel együtt önkényes árverésen el fog adatni.

A kikiáltási ár 10,000 frt, s a készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban leteendő bánatpénz 500 frt leend.

A vételár 3 egyenlő részletben az árverés napjától számított 30, 60 és 90 nap múlva lesz befizetendő.

Az igen kedvező s különösen a vételárnak 10 év alatti törleszthetőségét is kilátásba helyező árverési feltételek a társulat helyiségében bármikor megtekinthetők, s kívánatra másolatban is megküldetnek.

Zilah, 1885. február hó 1-én.

2—3(36)

Közép-Szolnok megye

zilahi takarékpénztári-részevnytársulat.

Sz. 743—1885.

3—3(32)

Pályázati felhívás.

Báton, Csaba és Csaba-Ujfalu községekből alakult Báton székhelyel bíró körjegyzőségben a körjegyzői állás lemondás folytán üresedésbe jövén, ezen állomásra pályázat nyitattik.

Felhívom mindazokat, kik ezen körjegyzői állást elnyerni óhajtják, hogy az 1871. évi XVIII. t.-cz. 74. 75. §§-sai, s illetve az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-sa alapján felszerelt pályázati folyamodványait hozzáam f. év február hó 22-ig annyiival is inkább adják be, mivel a később érkezettek tekintetbe vétetni nem fognak.

Ezen állás 400 frt fizetés, 60 frt lakbér és 20 ft irodai átalánnyal van javadalmazva.

A választást Báton községében a körjegyzői irodán f. év február hó 24-ik napján d. e. 10 órakor fogom megtartani.

Kékes, 1885. január 29-én.

A járás szolgabírája.

Hatfaludi Bertalan, szolgabíró.

Sz. 795 ex 1885.

2—2(34)

Pályázati hirdetmény.

A nagy-ilvai körjegyzői keretben szervezett segédjegyzői állomásra — mely 250 frt évi fizetés javadalmazással van összekötve — ezennel pályázatot nyitok.

Felhívom mindazokat, kik ezen állomást elnyerni akarják, miszerint szabályszerűen felszerelt pályázati folyamodványait 1885. év márczius hó 5-ig hozzáam adják be.

A választás helyéül a nagy-ilvai községi iroda idejéül jelen év márczius hó 8-ikának d. e. 11 órája tűzetik ki.

O-Rodna, 1885. év február hó 7-én.

Egyesült Besztercze-Naszód megye, rodnai járás szolgabírája.

Issip János s. k., szolgabíró